

живописаніята мѣ, и сетне да го подметнѣ-
 вашъ и да играешъ съ него. Тогава ти азъ
 казвамъ, Іованчо: не треба да играешъ съ
 тая книга: можешъ да пропровождашъ вре-
 мя, и да играешъ съ другитѣ книги, ако ги
 не повреждавашъ: съ тая обаче никога не
 треба да играешъ: тая книга е на Бога, ко-
 то ни той даде за да ны научи за себеси:
 има голѣма разлика отъ сичкитѣ други кни-
 ги на свѣтатъ: най добра е отъ сичкитѣ:
 не треба да я употреблавашъ, каквото у-
 употреблавашъ другитѣ книги. Не треба да
 играешъ съ нея та да я имашъ за смѣхъ.
 Колкѣва пати я фащашъ, треба да смы-
 слишъ: колкѣва добра книга е, и че Богъ ти
 говори чрезъ нея. И колкѣто пати я про-
 читашъ, треба да я прочитаешъ съ вни-
 маніе, и почестъ, и да призывашъ Бога да
 ти помогне да я разумѣешъ. Секога треба
 да смышлавашъ, и да се разговарашъ за нея,
 да я прочитаешъ и да я употреблавашъ съ
 посокъ многѣ различенъ отъ сичкитѣ други
 книги. Това Писаніе е книгата Божіа: сва-
 тая книга е.

I. Мамо, надамсе че ще помнимъ това, и